

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:44

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er jo sådan, at hver gang vi behandler lovforslag, kigger vi på de konsekvenser, de har for de forskellige grupper og tager stilling til det ud fra det. Det gjorde man jo bl.a. også ved skatteforhandlingerne. Man kan være enig eller uenig i, hvordan det er blevet sat op, men da lavede man jo også utrolig mange beregninger på, hvordan det ramte de forskellige grupper ud fra forskellige indkomstmodeller, og hvordan man kunne skrue på de forskellige knapper, og det gør vi jo hver gang.

Det er jo ikke sådan, at vi ikke har fokus på at hjælpe de her mennesker, selvfølgelig skal vi have det, og vi prøver også på at forbedre forholdene, også for dem, der har mindst. Nu har vi f.eks. lavet ældrechecken for dem, der er pensionister, men som ikke har noget ud over pensionen. Den måde synes jeg vi skal blive ved med at gøre det på. Jeg tror, det kun bliver misvisende, hvis vi laver en eller anden grænse og siger, at hvis det er under den, er det et problem, og hvis det er over den, er det bare ikke noget problem.

Kl. 19:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 19:44

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Efter den debat, der har været indtil nu og her først på aftenen, hvor vi også tidligere har diskuteret et rådighedsbeløb, er vi tilbage ved at snakke om en egentlig fattigdomsgrænse med et beslutningsforslag fremsat af SF. Jeg synes jo, at oppositionspartierne lægger meget vægt på den økonomiske ulighed især ved igen og igen at sige, at uligheden er stigende. Jeg mener at kunne tilbagevise det, idet Danmark fortsat er et af de mest lige lande i OECD og vi fortsat har en af de mindste lavindkomstgrupper.

Ulighed er for os Konservative ikke kun et spørgsmål om økonomi, men i lige så høj grad et spørgsmål om sociale og kulturelle faktorer. For os er det vigtigste tiltag for at mindske ulighed, at alle borgere så vidt muligt tilbydes lige muligheder. Men lige muligheder er samtidig ensbetydende med, at vi skal behandle mennesker forskelligt. Det er nemlig ikke et mål i sig selv at behandle alle lige, for det giver ikke alle lige mu-

ligheder. At sikre, at alle får lige muligheder, kræver mange forskellige tiltag, især for vores svageste medborgere, så også de får mulighed for at kunne fungere i samvær med andre og meget gerne komme ud og forsørge sig og sine.

Et andet stort tema er jo at bryde den negative sociale arv, og det betyder rigtig meget for mig. Det betyder noget, at barnets tarv sættes i fokus. Det skal vi hele tiden holde os skarpt for øje, og vi skal blive bedre til at sætte langt tidligere ind, end vi gør i dag.

Regeringen fører en fremadrettet politik, hvor vi sikrer os, at det kan betale sig at gå på arbejde, hvor vi sikrer os, at det kan betale sig at gøre en ekstra indsats, således at alle de, der er ressourcestærke og har overskud, er med til at bidrage til, at vi får råd til fremtidens velfærd.

Jeg vil tillade mig at citere fru Helle Thorning-Schmidt, der i Ugebrevet A4 i 2005 har sagt, at man ikke løser ulighedsproblemer ved at give kontanthjælpsmodtagere flere penge. Det er et udsagn, som jeg som konservativ er enig i. Vi skal i hele indsatsen på vores velfærdsområde have fokus på, at vi hjælper de svageste, ikke bare ved at give dem en check, men ved at sikre, at de reelt får mulighed for at bruge vores danske samfunds fantastiske muligheder. Hvis alle skal have mulighed for det, kræver det uddannelse, og det kræver en indsats for vores svageste grupper.

Jeg hæfter mig også ved, at SF i bemærkningerne til deres forslag skriver: »Det skal medgives, at der ikke er noget endegyldigt svar på, hvornår man er fattig.« Så er der fire eksempler med tal, som man kan vurdere. Tidligere var det et rådighedsbeløb, og nu pålægger man så regeringen at fastsætte en egentlig fattigdomsgrænse. Jamen så lad os se et helt konkret udspil, hvis det er det, man gerne vil, ikke bare nogle tal og nogle fornemmelser. Jeg mener ikke, at det er den rigtige vej.

Så vil jeg gerne til allersidst fortælle, at ligesom Københavns Kommune har lavet en fattigdomsundersøgelse, som fru Anne Baastrup før kunne vise, har man også lavet sådan en i Odense Kommune. Den har man jo netop lavet for at have fokus på, hvor mange vi har i lavindkomstgruppen. Man har specifikt været ude at interviewe den her gruppe borgere og spurgt dem, hvad det betyder noget, og det har været ret tankevækkende, at 90 pct. – tror jeg, jeg skal ikke hænge op på et tal, men en helt overvejende del – af dem, der ligger i lavindkomstgruppen, sag-